

Zrcadlo

Mňága & Žďorp

Jak je to možný, že jsem se ocitl až na dně
Vždyť jsem až doteď padal hezky vodorovně
Najednou kolem samé studené zdi, studené zdi
A já si vybral nejvyšší z nich a vydal se rovnou k ní

Černou smůlou a zaschlejma pivníma splaškama pokrytá zeď
Jak z podlahy zrušené nádražní putyky
Rozhrnul jsem ji dlaní, abych viděl, co je za ní
Opona spadla, srdce se do gatí propadlo, Bože, zrcadlo!

Vtip celý je v tom, běžet jak v porcelánu slon
A neshodit přitom ani jednu cukřenku
A v lednu létat v trenýrkách po venku
A s ksichtem rozrytým jak řeznickej stolek
Sbalit nejhezčí ze všech hezkých holek
A na chrchlajícím prdicím mopedu
S ní zmizet někam daleko, daleko dopředu

Hledal jsem štěstí v Ulánbátaru na náměstí
A žebrající děti mi kradly drobné z kapes v Praze
A včera večer, když jsem seděl na terase
Jednooký kocour ke mně přišel zase:
„Mňau,“ řekl. „Čau,“ řekl jsem a zírali jsme oba - tý vádo,
to je ale tma!

Vtip celý je v tom, běžet jak v porcelánu slon...